Poniedziałek, 10 września 2018 r.
1 Kor 5, 1-8; Łk 6, 6-11
Dzień Powszedni

I
Liturgia

Podnieś się i stań na środku

Słuchając wczorajszej Ewangelii byliśmy świadkami uzdrowienia głuchoniemego. Jezus „wziął go na bok osobno od tłumu" (Mk 7, 33). Dziś widzimy sytuację odwrotną – Jezus kazał człowiekowi z bezwładną ręką stanąć w centrum synagogi. Następnie zapytał głośno zebranych o ich opinię dotyczącą uzdrowienia w szabat. Zanim człowiek z uschłą ręką odzyskał zdrowie, Jezus w wymowny sposób „spojrzał wokoło po wszystkich" (Łk 6,10).

Jezusowi zależało, by cud uzdrowienia stał się znakiem dla zebranych w świątyni. Ich reakcja na to, co zobaczyli była wstrząsająca, ale dzięki niej ujawniły się ich prawdziwe uczucia i wyszły na jaw zamysły ich serc.

Miło przebywać w domu, w którym dzieci są grzeczne i nie sprawiają problemów. Dobrze prowadzi się lekcję, gdy nikt nie rozmawia, uczniowie są zdyscyplinowani, nie trzeba nikomu zwracać uwagi. Dobry wychowawca nie zadowoli się jednak takim stanem rzeczy. Zewnętrzna dyscyplina nie jest potwierdzeniem skuteczności działań wychowawczych. Jezus mógł człowiekowi z bezwładną ręką przywrócić pełną sprawność, tak by nikt tego nie zauważył. Udałoby się wtedy uniknąć gwałtownej reakcji ludzi, którzy „wpadli w szał i naradzali się między sobą, co by uczynić Jezusowi" (Łk 6, 11). Czy jednak dzięki temu coś by się zmieniło? Zebrani w synagodze nadal nosiliby w sobie wrogość wobec Jezusa i przekonanie o słuszności bezdusznego przedkładania przepisów prawa nad miłość bliźniego. Jezus, najlepszy Lekarz, zrobił to, od czego musi rozpocząć się każdy proces leczenia – postawił diagnozę. Nie musiał nawet wypowiadać jej treści. Zrobili to spontanicznie sami zebrani w świątyni.

Prośmy Ducha Świętego o dary potrzebne rodzicom i wychowawcom, by w każdej, nawet najbardziej skomplikowanej sytuacji, wobec której postawi ich życie, umieli znaleźć najlepsze rozwiązanie służące autentycznemu dobru wychowanków.

Modlitwa wiernych

Dokonując cudu uzdrowienia w szabat, Jezus pokazał zebranym w świątyni, jakie znaczenie ma prawdziwa miłość bliźniego znajdująca wyraz w uczynkach. Prośmy Pana, aby uzdolnił nas do takiej miłości:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby każdy z jego członków poprzez swoje czyny był dla świata czytelnym znakiem nieskończonej, bezwarunkowej miłości Boga do człowieka. ***Ciebie prosimy…***

2. Módlmy się za rodziny i placówki wychowawcze zastępujące rodziców, którzy z różnych powodów nie wychowują swych dzieci, by w ich pięknej i odpowiedzialnej misji towarzyszyła im Boża opieka. ***Ciebie prosimy…***

3. Módlmy się za zgromadzenia zakonne, których charyzmat związany jest z edukacją i wychowaniem, aby ich modlitwa i zaangażowanie przynosiły jak najobfitsze owoce. ***Ciebie prosimy…***

4. Módlmy się w intencji katechetów – księży, zakonników i sióstr zakonnych oraz katechetów świeckich, by obdarzeni Bożą mądrością skutecznie pomagali dzieciom i młodzieży w zjednoczeniu z Chrystusem – Panem i Mistrzem ludzkiego życia. ***Ciebie prosimy…***

5. Módlmy się za naszych zmarłych rodziców, duszpasterzy, katechetów i tych wszystkich, którzy na różnych etapach naszego życia prowadzili nas do Chrystusa, by mieli udział w Jego chwale. ***Ciebie prosimy…***

6. Módlmy się za nas, tu zebranych, by naszą odpowiedzią na to, czego doświadczamy uczestnicząc w Eucharystii, było ożywienie czynnej miłości Boga i bliźniego. ***Ciebie prosimy…***

Jezu, Ty na oczach zebranych w synagodze przywróciłeś zdrowie cierpiącemu człowiekowi. Udziel także nam łask, o które z serca prosimy. Tobie chwała przez wszystkie wieki wieków.

TYDZIEŃ WYCHOWANIA

Teksty rozważań
i modlitwa wiernych:
ks. Marek Studenski